

Mátraszentimre Önkormányzat Képviselő- testületének
12/1999. (XI.26.) önkormányzati rendelete
a helyi iparűzési adóról*
egységes szerkezetben

Mátraszentimre Önkormányzat Képviselő-testülete a helyi adókról szóló 1990. évi C. tv. 1. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjában, Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. 42. § (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el.

Általános rendelkezések

1. §

Az Önkormányzat az illetékességi területén helyi iparűzési adót vezet be.

2.§

Az Önkormányzat a befolyt adó összegéről a költségvetési beszámolóban tájékoztatást ad.

Az adókötelezettség, az adó alanya

3.§

Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén állandó vagy ideiglenes jelleggel végzett vállalkozási tevékenység (a továbbiakban: iparűzési tevékenység).

4.§

Adóköteles iparűzési tevékenység a vállalkozó e minőségben végzett nyereség, illetőleg jövedelemszerzésre irányuló tevékenysége.

5.§

Az adó alanya a vállalkozó.

Az állandó és ideiglenes jelleggel végzett iparűzési tevékenység

6.§

- (1) A vállalkozó állandó jellegű iparűzési tevékenységet végez az önkormányzat illetékességi területén, ha ott székhellyel, telephellyel rendelkezik, függetlenül attól, hogy tevékenységét részben vagy egészben székhelyén (telephelyén) kívül folytatja.
- (2) Ideiglenes jellegű az iparűzési tevékenység, ha az önkormányzat illetékességi területén az ott székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozó
 - a./
 - b./ építőipari tevékenységet folytat, illetőleg természeti erőforrást tár felvagy kutat, feltéve hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama adóéven belül a 30 napot meghaladja de nem éri el a 181 napot.

*A 2/2013. (II.12.), 9/2013. (XII.13.) önkormányzati rendelettel módosítva

c./ bármely – a b./ pontba nem sorolható – tevékenysége, ha annak folytatásából közvetlenül bevételre tesz szert, feltéve ha egyetlen önkormányzat illetékességi területén sem rendelkezik székhellyel, telephellyel.

(3) Ha az építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg a természeti erőforrás feltárásának, kutatásának időtartama az önkormányzat illetékességi területén a 180 napot meghaladta vagy előreláthatóan meghaladja, akkor e tevékenységek végzésének helye a tevékenység-végzés megkezdésének napjától telephelynek minősül, a vállalkozónak állandó jellegű iparüzési tevékenységet végzőként kell bejelentkeznie és az ideiglenes jellegű tevékenység utáni adót nem kell megfizetnie. Amennyiben a vállalkozó az önkormányzat illetékességi területén folytatott ideiglenes jellegű iparüzési tevékenysége után az adóévre már fizetett adót, akkor azt - eltérően a 10/A. § (1) bekezdés a) pontjában és 10/A. § (2) bekezdésben foglaltaktól - az adott önkormányzat illetékességi területén végzett adóévi állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adóból vonhatja le. Amennyiben a vállalkozó előzetes bejelentésétől eltérően a tevékenység-végzés napjai alapján a vállalkozónak az önkormányzat illetékességi területén ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettsége áll fenn, akkor arról legkésőbb az adóévet követő év január 15. napjáig köteles bevallást benyújtani, s a bevallás benyújtásával egyidejűleg az adót az ideiglenes tevékenység után egyébként fizetendő adó eredeti esedékességétől számított késedelmi pótlékkal növelten megfizetni.

Az adókötelezettség keletkezése és megszűnése

7. §

(1) Az adókötelezettség az iparüzési tevékenység megkezdésének napjával keletkezik és a tevékenység megszűnésének napjával szűnik meg.

(2) A 6. § (2) bekezdés b) pontja szerinti tevékenység-végzés esetén az adókötelezettség időtartama a tevékenység megkezdésének napjától a felek közti szerződés alapján a megrendelő teljesítés-elfogadásának napjáig terjedő időszak valamennyi naptári napja.

Adómentesség, adókedvezmény

8. §

Az adó alapja

9.§

(1) Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén – a (6) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel – az adó alapja a nettó árbevétel, csökkentve

a) az eladott áruk beszerzési értéke és a közvetített szolgáltatások értéke, együttes – a (4)-(8) bekezdésben meghatározottak szerint számított – összegével,

b) az alvállalkozói teljesítések értékével,

c) az anyagköltséggel,

d) az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költségével.

(2) Ha a vállalkozó több önkormányzat illetékességi területén vagy külföldön végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, akkor az adó alapját - a tevékenység sajátosságaira leginkább jellemzően - a vállalkozónak kell a mellékletben meghatározottak szerint megosztania.

(3) Ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetében az adót a tevékenység végzésének naptári napjai alapján kell megállapítani. Minden megkezdett nap egy napnak számít.

(4) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevétel csökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó – nettó árbevétele összegétől függően, sávosan – az alábbiak szerint csökkentheti nettó árbevételét. A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg egésze,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85 %-a,
- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75 %-a,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70 %-a

vonható le.

(5) A (4) bekezdésben említett, a sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg az összes nettó árbevétel csökkentő összegnek és az adott sávba jutó nettó árbevétel összes nettó árbevételben képviselt arányának szorzata.

(6) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása [(1) a)-d) pontok] pozitív előjelű különbözeteként – figyelemmel a (4) és (5) bekezdésben foglaltakra – állapítják meg, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknak kell alkalmaznia, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50 %-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában .

(7) A (4)-(5) bekezdésben foglaltaktól eltérően az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany a számviteli törvény szerinti exportértékesítés árbevételét számol el.

(8) Az e § szerinti számításokat – a kerekítés általános szabályai alapulvételével – tizedestörtben kifejezve, hat tizedesjegy pontossággal kell elvégezni.

9/A. §

Állandó jellegű iparüzési tevékenység esetén az adó alapjának egyszerűsített meghatározása

(1) A 9. § /1/ bekezdésétől eltérően

- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint az adóévben átalány szerinti jövedelem-megállapítást (a továbbiakban: átalányadózás) alkalmazó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozó,

- b) az a) pont alá nem tartozó más vállalkozó, feltéve, hogy nettó árbevétele adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – nem haladta meg a 8 millió forintot,
- (2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányban megállapított jövedelem 20%-kal növelt összege, azzal, hogy az adó alapja nem lehet több, mint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti - e tevékenységből származó - bevételének 80 százaléka.
- (3) Az /1/ bekezdés b) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja a nettó árbevételének 80 %-a.
- (4) Ha az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózássra való jogosultság nem munkaviszony létesítése miatt szűnik meg, akkor az adó alapját – az adóév egészére – a 39. § (1) bekezdése szerint kell megállapítani. Ha az (1) bekezdés a) pontjában említett magánszemély vállalkozó a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózássra való jogosultságát munkaviszony létesítése miatt úgy veszíti el, hogy az adóévben elért árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg, az iparüzési adójának alapját ebben az adóévben a (3) bekezdés alkalmazásával is megállapíthatja.
- (5) Az adó alapjának /2/ vagy /3/ bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést az adóévet megelőző adóévről szóló bevallással egyidejűleg, a tevékenységét év közben kezdő vállalkozó az adókötelezettség keletkezését követő 15 napon belül kell megtenni az adóhatósághoz.

9/B §

(1) Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját – a 9. § (1) bekezdésében, vagy a 9/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 50%-ában is megállapíthatja.

(2) A kisvállalati adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját – a 9. § (1) bekezdésében, vagy a 9/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – a kisvállalati adója alapjának 20%-kal növelt összegében is megállapíthatja.

(3) A kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alá tartozó vállalkozó (a továbbiakban e § alkalmazásában: kisadózó vállalkozás) (9) bekezdés szerint bejelentett döntése esetén, az adó adóévi alapja - a 9. § (1) bekezdésében, vagy a 9/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően - székhelye és telephelye szerinti önkormányzatoként 2,5-2,5 millió forint. Ha a kisadózó vállalkozás e minősége szerinti adókötelezettsége valamely településen az adóév egészében nem áll fenn, vagy a kisadózó vállalkozások tételes adójában az adófizetési kötelezettsége szünetel, akkor az adó önkormányzatokénti alapja a 2,5 millió forintnak az adókötelezettség időtartama naptári napjai alapján arányosított része.

(4) Ha a kisadózó vállalkozás a (3) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást választja és a kisadózó vállalkozás adókötelezettségének időtartama az adóévben

a) 12 hónap, akkor adóját évente két egyenlő részletben, az adóév harmadik hónapjának 15. és kilencedik hónapjának 15. napjáig,

b) 12 hónapnál rövidebb, akkor adóját két egyenlő részletben a kisadózó vállalkozás e minőségében fennálló adókötelezettsége adóéven belüli első és utolsó hónapját követő hónap 15. napjáig

fizeti meg.

(5) A (3) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást választó kisadózó vállalkozást e minőségére tekintettel - a 11. §-ban és az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltaktól eltérően, a (6)-(7) bekezdésekben foglaltak kivételével - adóelőleg-bejelentési, -bevallási, és -

fizetési kötelezettség, valamint adóbevallás-benyújtási kötelezettség, továbbá a 9. § (2) bekezdése szerinti adóalap-megosztási kötelezettség nem terheli.

(6) A (3) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást alkalmazó kisadózó vállalkozás adóbevallást nyújt be,

a) a megszűnés hónapjának vagy a szünetelés kezdő hónapjának utolsó napját követő 15 napon belül, ha kisadózó vállalkozásként adóalanyisága bármely ok miatt megszűnt (szünetel),

b) az adóévet követő év január 15-ig, ha

ba) a (3) bekezdés szerint az adóévre fizetendő adó a (4) bekezdés alapján az adóévre ténylegesen megfizetett adóösszegeknél azért kevesebb, mert a kisadózó vállalkozások tételes adójában az adófizetési kötelezettség szünetelésének volt helye,

bb) az önkormányzat rendelete alapján az adóévben adóalap-mentességre, adókedvezményre, a Htv. 39/D. § alapján az adóalap vagy a 10/A. § alapján az adó csökkentésére jogosult és az adót csökkenteni kívánja.

(7) A vállalkozó a (6) bekezdés a) pontja szerinti bevallás-benyújtással egyidejűleg:

a) a kisadózó vállalkozások tételes adójában fennálló adóalanyiság időtartamára járó és a ténylegesen megfizetett adó különbözetét megfizeti (ha a különbözet előjele pozitív), illetve visszaigényelheti (ha a különbözet előjele negatív),

b) a 11. § (3) és (6) bekezdések alkalmazásával adóelőleget is bevall, feltéve, hogy az adóelőleg bevallásának – a 11. § (4) bekezdésének figyelembevételével – helye van.

(8) Ha a kisadózó vállalkozás a (3) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást adóév közben választja, akkor az adóév első napjától a kisadózó vállalkozások tételes adójában fennálló adóalanyisága kezdő napját megelőző napig terjedő adóköteles időtartamról adóbevallást nyújt be az önkormányzati adóhatóságához.

(9) A (3) bekezdés szerinti adóalap-megállapítás választását a vállalkozó - az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített - bejelentkezési, bejelentési, bevallási nyomtatványon, a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozás kezdő napjától számított 15 napon belül vagy január 15-ig jelenti be az önkormányzati adóhatóság számára. A vállalkozó e döntése a teljes adóévre vonatkozik, s utoljára abban az adóévben érvényes, amelyben bejelenti, hogy az adó alapját nem a (3) bekezdésben foglaltak szerint kívánja megállapítani. A bejelentkezési, bejelentési, bevallási nyomtatvány végrehajtható okiratnak minősül.

(10) Az adó alapjának az (1)–(2) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést a 9/A. § (5) bekezdése szerint kell megtenni.

(11) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor az adó alapját az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévére az (1) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 9. § (1) bekezdése, vagy a 9/A. § előírásai szerint kell megállapítani, utóbbi esetén feltéve, hogy a 9/A. §-ban foglalt feltételek egyébként fennállnak.

(12) Ha a vállalkozó a kisvállalati adó hatálya alól kikerül, akkor az adó alapját a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévére a (2) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 9. § (1) bekezdése, vagy a 9/A. § előírásai szerint kell megállapítani, utóbbi esetén feltéve, hogy a 9/A. §-ban foglalt feltételek egyébként fennállnak.

(13) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor a) köteles az egyszerűsített vállalkozói adókötelezettségéről szóló bevallás-benyújtással egyidejűleg az egyszerűsített vállalkozói adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában: előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani, azzal, hogy nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

b) az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévéről szóló bevallást az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s

ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve igényelheti vissza.

(14) Ha a vállalkozó a kisvállalati adó hatálya alól kikerül, akkor

a) köteles a kisvállalati adókötelezettségéről szóló bevallás-benyújtással egyidejűleg a kisvállalati adóalanyiség megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában: előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani azzal, hogy nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

b) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévről szóló bevallást a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve igényelheti vissza.

Az adó mértéke

10. §

(1) Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó évi mértéke az adóalap 1,7 %-a

(2) Ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó mértéke:

a./)

b./ a 6.§ (2) bekezdés b./ és c./ pontja szerinti tevékenység-végzés után naptári naponként 4000 Ft

10/A. §

A települési adó csökkentése

10/A § (1) A székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból, legfeljebb annak összegéig terjedően - a (2) bekezdésben meghatározott módon - levonható az adóalany által

a) az ideiglenes jellegű tevékenység után az adóévben megfizetett adó,

b) a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autótutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díj (a továbbiakban: útdíj) 7,5%-a.

(2) Az adóévben megfizetett ideiglenes jellegű tevékenység utáni adó és az útdíj (1) bekezdés szerinti része a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és az egyes (székhely, illetve telephely(ek) szerinti) önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonható le.

Az adóelőleg megállapítása, az adó bevallása és az adó megfizetése

11.§

(1) A vállalkozó - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - az előlegfizetési időszakra - az egyes esedékességi időpontokra eső összeg feltüntetésével önkormányzatunként - adóelőleget köteles a (3) bekezdésben foglalt esetekben a bejelentkezéssel egyidejűleg az adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon bejelenteni, illetve minden más esetben a bevallás-benyújtással egyidejűleg bevallani. A benyújtott - adóelőleget tartalmazó - bejelentkezési nyomtatvány végrehajtható okiratnak minősül.

*A 2/2013. (II.12.), 9/2013. (XII.13.) önkormányzati rendelettel módosítva

(2) Az előlegfizetési időszak - a (3) bekezdésben foglaltak kivételével - a bevallás-benyújtás esedékességét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszak.

(3) Az adóköteles tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő, valamint az átalakulással létrejött vállalkozó esetén, továbbá ha az önkormányzat az adót első alkalommal vagy év közben vezeti be, az előlegfizetési időszak az adókötelezettség, átalakulás, adóbevezetés kezdő napjától az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időtartam.

(4) Nem kell adóelőleget bejelenteni, bevallani:

a) az előtársaságnak,

b) az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő vállalkozónak az első adóelőleg-fizetési időszakra,

c) az adóalanyként megszűnő vállalkozónak, továbbá

d) arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

(5) A (2) bekezdés szerinti esetben az adóelőleg-részletek összege:

a) ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónapnál nem rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének összege az adóévet megelőző adóév adójának és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójának fele,

b) ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg fele.

(6) A (3) bekezdés szerinti esetekben az adóelőleg-részletek összege a vállalkozó által az adókötelezettsége keletkezésének adóévére várható adó figyelembevételével az előlegfizetési időszakra időarányosan megállapított - az ezen időszak alatt esedékes egyes adóelőleg-fizetési időpontokra egyenlő arányban megosztott - bejelentett összeg.

(7) Ha jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, továbbá ha a vállalkozó az adóévet megelőző évben e törvény vagy az önkormányzat rendelete alapján adómentességet vagy adókedvezményt vett igénybe, de az adóévben az adómentesség vagy az adókedvezmény nem vagy nem teljes mértékben illeti meg, akkor az előleg összegét az adóalap, az adómérték, a kedvezmény mértékének változása, illetőleg a mentesség, kedvezmény megszűnése figyelembevételével kell bevallani

12. §

A befizetések elszámolása

(1) A 100 Ft-nál nem nagyobb összegű hátralékot vagy túlfizetést, ha az adótartozás bármely ok miatt nem folytatódik – adókivetés az év folyamán már nem volt, az adózó más helyiségbe költözött, stb. – ellenkező előjelű változás könyvelésével kell megszüntetni.

*A 2/2013. (II.12.), 9/2013. (XII.13.) önkormányzati rendelettel módosítva

(2) Az önkormányzati adóhatóság készpénzfizetést – a Htv. 42. § (5)-(7) bekezdéseiben foglalt kivételektől eltekintve – nem fogadhat el.

(3) Az önkormányzati adóhatóság törölheti az 1000 Ft-ot meg nem haladó adótartozást, ha a tartozás nyilvántartása, a behajtás érdekében szükséges intézkedés megtétele a tartozással arányban nem álló költségeket eredményezni. Az így törölt tételekről az önkormányzati adóhatóság külön nyilvántartást vezet.

Záró rendelkezések

13. §

(1) E rendelet 2000. január 1. napján lép hatályba.

(2) E rendeletben nem szabályozott kérdésekben az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (továbbiakban: Art.) , és a helyi adókról szóló 1990. évi C. tv. rendelkezései az irányadók. Az önkormányzati adóhatóság eljárása során a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv-ben foglaltakat annyiban alkalmazza, amennyiben arra az Art. felhatalmazza.

Mátraszentimre, 1999. november 25.

Stuller András
polgármester

dr. Bekecs Andrea
jegyző

ZÁRADÉK

Kihirdetve az SzMSz-ben előírt módon !

Mátraszentimre, 1999. november 26.

dr. Bekecs Andrea
jegyző

A 12/2009.(XI.27.) rendelettel módosított egységes szerkezetbe foglalt rendelet kihirdetve az SzMSz-ben előírt módon .

Mátraszentimre, 2009. november 27.

dr. Bekecs Andrea
jegyző

Záradék:

A 13/2010. (XI.30.) önkormányzati rendelettel módosított egységes szerkezetbe foglalt rendelet kihirdetve az SzMSz-ben előírt módon.

Mátraszentimre, 2010. november 30.

dr. Bekecs Andrea
címetes főjegyző

Záradék:

A 18/2011. (XII. 29.) önkormányzati rendelettel módosított egységes szerkezetbe foglalt rendelet kihirdetve az SzMSz-ben előírt módon.

Mátraszentimre, 2011. december 29.

dr. Bekecs Andrea
címzetes főjegyző

Záradék:

A 2/2013. (II.12.) önkormányzati rendelettel módosított egységes szerkezetbe foglalt rendelet kihirdetve az SzMSz-ben előírt módon.

Mátraszentimre, 2013. február 12.

dr. Kovács Krisztina
megbízott jegyző

Záradék:

A 9/2013. (XII.13.) önkormányzati rendelettel módosított egységes szerkezetbe foglalt rendelet kihirdetve az SzMSz-ben előírt módon.

Mátraszentimre, 2013. december 13.

Dr. Dányi Katalin
aljegyző

Melléklet a helyi iparüzési adóról szóló 12/1999. (XI.26.) önkormányzati rendelethez

A helyi iparüzési adó alapjának megosztása:

1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévet megelőző teljes adóévben az iparüzési adóalapja (a továbbiakban: adóalap) nem haladta meg a 100 millió forintot, a következő 1.1., 1.2. vagy 2.1. pont szerinti adóalap-megosztási módszer valamelyikét köteles alkalmazni.

1.1. Személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszere

A székhely, telephely(ek) szerinti településekhez (a továbbiakban együtt: települések) tartozó foglalkoztatottak - ideértve a magánszemély vállalkozó [52. § 26. a)-d) pont] esetében önmagát is - után a tárgyévben elszámolt személyi jellegű ráfordítások arányában osztható meg az adóalap. Személyi jellegű ráfordításnak a melléklet alkalmazásában az tekintendő, amit a számvitelről szóló törvény annak minősít, és a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján költségként elszámolható. A magánszemély vállalkozó esetében az önmaga után elszámolt személyi jellegű ráfordítás címén - az említett törvényekben foglaltaktól függetlenül - 500 000 Ft-ot kell figyelembe venni. Ha a nem magánszemély vállalkozó ügyvezetője (a vállalkozónak a társasági szerződésben, az alapító okiratban képviselőjére feljogosított magánszemély) után az adóévben személyi jellegű ráfordítás nem merül fel, akkor ezen ügyvezető után 500 000 forintot kell figyelembe venni személyi jellegű ráfordítás címén. A településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek esetében a ráfordítást annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezen személyek tényleges irányítása történik.

A részletszámítás a következő:

- a) A vállalkozó összes személyi jellegű ráfordításának összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső személyi jellegű ráfordítások százalékos arányát.
- b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

1.2. Eszközérték arányos megosztás módszere:

A településekhez tartozó, az adóév folyamán a vállalkozási tevékenységhez használt tárgyi eszközök eszközértékének együttes összege arányában kell az adóalapot megosztani. Tárgyi eszköz mindaz a saját tulajdonú, bérelt, lízingelt eszköz, amely a számvitelről szóló törvény szerint tárgyi eszköz lehet. A 100 ezer forint beszerzési érték alatti tárgyi eszközöket - a használat idejétől függetlenül - csak az aktiválás évében kell figyelembe venni. A tárgyi eszköz értéke (eszközérték) a tárgyi eszköznek az e melléklet szerint figyelembe veendő értéke.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozó egyrészt az említett törvények rendelkezései szerint az adóévben elszámolható értékcsökkenési leírás, a költségként elszámolható bérleti díj, lízing díj összegét veheti eszközérték címén figyelembe, ezen túlmenően azon egyébként a vállalkozás tevékenységéhez használt tárgyi eszközök után, amelyek a költségek között nem szerepelhetnek

- termőföld esetében aranykoronánként 500 forintot;
- telek esetében a beszerzési érték 2%-át

kell eszközértéknek tekinteni.

Ha az eszközérték az előbbieket szerint nem állapítható meg, akkor a számviteli törvény szerinti ingatlanok esetén a beszerzési érték 2%-a, egyéb eszközök esetén a beszerzési érték 10%-a tekintendő eszközértéknek. Ha a nyilvántartásokból a beszerzési érték nem állapítható meg, akkor beszerzési értéknek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint megállapított piaci érték tekintendő.

A településen kívül változó munkahelyen hasznosított tárgyi eszközök esetében az eszközértéket annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezek működtetésének tényleges irányítása történik, illetőleg - járműveknél - ahol azt jellemzően tárolják.

A részletszámítás a következő:

- a) A vállalkozó összes eszközértékének összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső eszközértékek százalékos arányát.
- b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

2.1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévet megelőző teljes adóévben az adóalapja meghaladta a 100 millió forintot, köteles a következő adóalap megosztási módszert alkalmazni.

Az adóalap olyan hányadát kell a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével (1.1. pont) megosztani, amilyen arányt a személyi jellegű ráfordítások összege képvisel a személyi jellegű ráfordítás és eszközérték együttes összegén belül. A fennmaradó adóalap-részre az eszközérték arányos megosztás módszerét (1.2. pont) kell alkalmazni.

A részletszámítás a következő:

- a) Az adóalapot két részre - személyi jellegű ráfordítás arányos megosztás módszerével megosztandó és eszközérték arányos megosztás módszerével megosztandó részre - kell osztani. A személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével megosztandó adóalap-rész megállapítása az alábbi képlet szerint történik:

$$A_H = \frac{VA_a}{VA_a + VA_b}$$

ahol

VA_a = az 1.1. pont szerinti összes személyi jellegű ráfordítás összege

VA_b = az 1.2. pont szerinti összes eszközérték összege

A_H = a VA_a és VA_b együttes összegén belül a VA_a hányada

Az adóalapnak az A_H százalékban kifejezett hányadát a személyi jellegű ráfordítás arányában kell a települések között megosztani, az adóalapnak a fennmaradó részét pedig eszközérték arányosan kell a települések között megosztani.

b) Az adott településre eső adóalap egyenlő az adott településre a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap, valamint az eszközérték arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap együttes összegével.

2.2. A villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyese, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes végső fogyasztó részére történő villamos energia, földgáz értékesítése, illetve villamos energia vagy földgáz elosztása esetén - a melléklet 1. és 2.1. pontjában foglaltaktól eltérően - a helyi iparüzési adó alapját [39. § (1) bek.]:

a) egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén az önkormányzat illetékességi területén végső fogyasztó részére eladott villamos energia vagy földgáz értékesítéséből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt arányában,

b) villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztó számára továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége és az összes, végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége arányában

kell megosztani a székhely, telephely szerinti önkormányzatok között.

2.3. Az építőipari tevékenységet folytató vállalkozó [52. § 62.] - döntésétől függően, az 1.1., 1.2., 2.1. pontokban foglaltaktól eltérően - adóalapját következők szerint is megoszthatja:

Az adóalap 50%-át a székhelye és a Htv. 52. §-a 31. pontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1.1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap másik 50%-át pedig a Htv. 37. § (3) szerint létrejött telephelyek szerinti települések között, az adott településen végzett építőipari tevékenységből [Htv. 52. § 24.] származó, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegének, a vállalkozó 37. § (3) bekezdés szerint létrejött telephely szerinti valamennyi településen végzett építőipari tevékenységből származó összes, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett összes befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegében képviselt aránya szerint kell megosztani.

2.4.1. A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó - a Melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően - a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között következők szerint köteles megosztani:

Az adóalap 20%-át a székhelye és a Htv. 52. § 31. pont baa) alpontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap 80%-át pedig a székhelye és a Htv. 52. § 31. pont bab) alpontja szerinti telephelye szerinti települések között a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján számlázási címmel rendelkező vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

2.4.2 A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó - a 3. számú melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően - a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője részére nyújtott szolgáltatás helyének címe, valamint - ha a vállalkozó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt - a

vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján, a vezetékes vagy vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes, vezetékes és vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

3. Az egyes településekre eső adóalapok együttes összege egyenlő a vállalkozó adóalapjának összegével.
4. Az adóelőleg számításánál ugyanazt a módszert kell alkalmazni, mint az adó számításánál.
5. Az adóalap-megosztásra vonatkozó számításokat - a kerekítés általános szabályai alapulvételével - hat tizedesjegy pontossággal kell elvégezni.
6. A megosztás módszerét, az adóelőleg és adó számításának menetét a vállalkozónak - az adóhatóságok (állami, önkormányzati) által ellenőrizhető módon - írásban rögzítenie kell.
7. Az 1.1, 1.2, 2.1 pontok szerinti megosztási módszerek közül nem lehet azt alkalmazni, amelyik a székhely vagy valamelyik telephely szerinti település esetén nulla forint települési adóalapot eredményezne.
8. Amennyiben a vállalkozónak a székhely szerinti településen kívül legalább egy telephelye van és az adóalapot az 1.1. vagy 2.1. pont szerint kell megosztani, akkor a magánszemély vállalkozó, illetve nem magánszemély vállalkozó esetén az ügyvezető, ügyvezetők után figyelembe veendő személyi jellegű ráfordítás legalább 10%-át a székhely szerinti településhez kell kimutatni.
9. Az 1.2 pont szerinti megosztási módszer nem alkalmazható, ha a székhely szerinti településen eszközérték nem mutatható ki.